

[Ministeren for skatter og afgifter]

komstudjævning. Det nuværende skattesystem virker ikke indkomstudjævrende. Jeg synes, man skulle være ærlig og sige: vi er imod en indkomstudjævning overhovedet over skatterne. Jeg ved ikke, om det er det, de konservative mener. Hvis det er det, man mener, så synes jeg, man skulle sige det, for så kan man afpasse sit skattesynspunkt efter det synspunkt. Men man må ikke tro, at det nuværende skattesystem giver en betydelig indkomstudjævning, for det gør det rent faktisk ikke. Jeg synes, det er et honnet standpunkt for de konservative at sige: vi ønsker ikke nogen indkomstudjævning over skatterne, og derfor vil vi ikke være med til et skattesystem, som giver en indkomstudjævning, hvad det nuværende system altså ikke giver.

Derudover sagde hr. Hagen Hagensen, at skattesystemet yderligere strammer grebet om erhvervslivet. Her tror jeg jeg vil have lov til at fremhæve, at den danske selskabsbeskatning er blandt de laveste i Europa – jeg tror kun, det er Irland, der ligger lavere – og at de danske afskrivningsregler, henlæggelsesregler og andre beskatningsregler i relation til erhvervslivet er meget, meget fremkommelige. Jeg har aldrig mødt én eneste repræsentant for erhvervslivet, som sådan set ikke giver ret i dette synspunkt. Derfor synes jeg, man skal begrænse udtrykket, at skattesystemet yderligere strammer grebet om erhvervslivet. Vi har en i forhold til erhvervslivet meget, meget fremkommelig skattelovgivning, og det vil vi også have efter gennemførelsen af dette forslag.

Hr. Hagen Hagensen sluttede med – og det var bl. a. det, jeg baserede min omtale af nogle af flertalssynspunkterne på – at tilkendegive, at han var enig i, at man skulle forlænge proportionalstrækket og forhøje bundfradraget. Det er vi altså også, og det har vi også fremhævet er en vej, vi kan gå. Hr. Hagen Hagensen og de konservative har måske forslag om andre veje, men det er da i hvert fald et af de mål, hvorom vi er enige. Og så finder vi måske også nogle af de midler, der skal til at finansiere det, for det koster nogle penge. Uanset om man vil gå den ene eller den anden vej, så koster det nogle penge at forhøje bundfradraget og forlænge proportionalstrækket, og det går jeg da ud fra at vi får lov til at se på i det følgende.

Jeg tror ikke, at jeg går hr. Bollmann for nær, når jeg siger, at nogle af de synspunk-

ter, hr. Bollmann fremførte af uransagelige grunde, forinden var blevet fremført af ordførerne for venstre og de konservative. Jeg ved ikke, om det var udtryk for det nye samarbejde – det var det, forstår jeg – at synspunkterne lå så tæt op ad hinanden, men på en måde kan man sige, at det jo rationaliserer besvarelsen fra ministeren, når synspunkterne ligger så tæt op ad hinanden, som de gjorde her.

Til gengæld sprang vi lidt uden for den nye blok, da vi kom til hr. Ole Olsen, og derfor er jeg nødt til at give en lidt mere uddybende besvarelse, når vi kommer til SF. Hr. Ole Olsen delte forslaget op i en række gode elementer, og det skal jeg selvfølgelig kvittere for, og en række skønhedspletter, og det vil jeg naturligvis argumentere imod.

Vi kommer ikke så meget længere her og nu med en diskussion om, hvordan rentefradraget skal begrænses. Jeg har sagt, at jeg er åben over for, hvilken metode der kan anvendes, det har jeg sagt direkte i redegørelsen, og med de mange gode bidrag, der er kommet her under debatten, så vil det nok give anledning til adskillige gode diskussioner i skatte- og afgiftsudvalget. Men jeg bemærkede da, at hr. Ole Olsen kunne forestille sig visse mellemløsninger, som næsten allerede her og nu fik konstateret et flertal bag sig, hvad der sådan set er meget interessant for den videre debat.

Dér, hvor jeg naturligvis er nødt til at kritisere hr. Ole Olsens vurdering, er, når hr. Ole Olsen mener, at man afskaffer lønmodtagerens fradrag, eller at det forslag, der ligger her, ligefrem skulle være vendt imod lønmodtagerne. Man kan være evig forvisset om, at en socialdemokratisk regering heller ikke ville fremlægge et skatteforslag, som var i ubalance i forhold til lønmodtagerne, og det er dette naturligvis heller ikke. Derfor beder jeg bare hr. Ole Olsen om at checke igennem med proyenuberegningerne, om det er til ugunst for lønmodtagerne, og så snart hr. Ole Olsen har regnet det igennem og fundet ud af, at det er det ikke, så kan vi snakke sammen igen. Så er i hvert fald den skønhedsplet ude af hr. Ole Olsens indlæg.

Hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at det bare var en lang spiseseddel uden køkkenchefens nærmere anbefaling eller rådgivning. Jeg synes nu nok, at køkkenchefen har stukket fingeren frem et par steder. Jeg mener